

Pamětník Ladislav Trtek (životopis)

„To už je podruhé, co nás ti komunisti zničili!“ lamentuje tatínek Václav před malým synkem Ladislavem. Stejně jako desítkám jiných z rodiště Jana Ámose Komenského, Nivnice, nejdříve rodině našeho pamětníka Ladislava Trtka zakázali živnost, a poté kolektivizovali i jejich půdu. Ta trocha půdy, kterou obhospodařovali, byla jejich poslední záchrana, ale komunistický aparát si usmyslel, že jim i tento majetek zabere a rodiče půjdou pracovat do JZD. Otec s tím však nesouhlasil, v JZD pracovat nechtěl a hledal si práci všude jinde. Mamince Marii kvůli jeho vzdorovitosti vůči režimu zdržovali platy. Ona se ale jen tak nedala a napsala stížnost samotnému prezidentu republiky! Její žádosti bylo vyhověno a pozastavený plat jí byl vyplacen. Otec mezitím neustále střídal povolání z důvodu nedostatku vhodných pracovních příležitostí a byl za to sledován úřadem práce. V důsledku těchto peripetií vážně onemocněl a ve věku 50 let zemřel. Ani Ladislavova školní léta nebyla nijak radostná. Komplikace nastaly, když měl dospívající Ladislav podat přihlášku na střední školu. Přes jisté potíže byl nakonec přijat do učení na elektrikáře. Poté byl náš pamětník odveden k povinné vojenské službě u Vojenských staveb Brno. Do přímé konfrontace s režimem se dostal znovu v roce 1986. Zúčastnil se tehdy národní poutě na Velehradě, kde došlo k veřejnému protestu proti režimu. Byl zde davem vypískán tehdejší ministr kultury Klusák, který označil Cyrila a Metoděje za první komunisty.

Dnes žije pan Trtek se svou manželkou Ludmilou v Olomouci, má dvě dcery a čtyři vnoučata.

Příběh našeho pamětníka je zajímavý a poučný a je také důkazem toho, že dějiny netvoří velká politika, ale obyčejní lidé! Ostatně také jeho motto „Modli se a pracuj“ je velmi moudré a skrývá veliká poselství pro budoucí generace.

Životopis vypracovali žáci ZŠ Mozartova, Olomouc

Růčka Jan, Zatková Ema, Barešová Klára